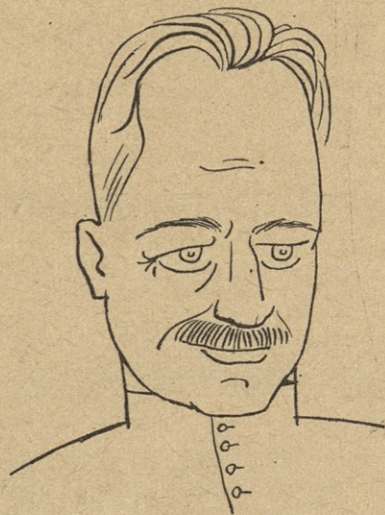

ნ. ლ. ლაშვილი

აღსავსეა დედამიწა
შენი სიგყვის ძალით, ღონით!
მილიონთა გულებს ჰკურნავ
უკვდავ პროზის ვალიდოლით!

დღეს ჰქუხს შენი სახელი და
შენი დიდი „წყნარი დონი“!..
„მე ვარ შოლოხოვაშვილი!“ —
ასე გვითხარ ერთხელ, მგონი!..

ზაურ გოლჭავაძე

საბავშვო ბაღში ჩიტის რძეს არ მაკლებდნენ: დედაჩემი ბაღის გამგედ მუშაობდა! სა-
შუალო სკოლაში სანიმუშო მოწაფედ ვითვლებოდი: მამაჩემი სასწავლო ნაწილის გამგე იყო!
სკოლის დამთავრების შემდეგ თავი დამოუკიდებელ ადამიანად ჩავთვალე და ქარხანაში
მუშაობა დავწყე დამხმარე მუშად. ჩემი გადადგმული ნაბიჯი ნათესავ-ნაცნობების უმრავ-
ლესობამ ქარაფშუტობად ჩამითვალა: არიქა! ბიჭი კალაპოტიდან ამოვარდაო!

ორი წელი რომ გავიდა, საბუთები ერთ-ერთ უმაღლეს სასწავლებელში შევიტანე. მშობ-
ლებისათვის არაფერი მითქვამს, სიურპრიზს ვუშვამდები!..

სიურპრიზი არ გამომივიდა: მე ქულა დამაქლდა, „ვილაცას“ კი — არა.

მომდევნო წელს უფრო სერიოზულად მოვემზადე გამოცდებისათვის. მშობლებისათვის

კვლავ არაფერი მითქვამს და მე ისევ ქულა დამაქლდა, იმ „ვილაცას“ — არა!

მესამედ მივადექი უმაღლეს სასწავლებელს. სიურპრიზის სურვილის ნატამალიც აღარ
მქონდა. საბუთების შეტანის დღეს დედაჩემს ვუთხარი, გამოცდებს ვაბარებ-მეთქი. დედა-
ჩემმა ჩემი გადაწყვეტილება მამაჩემს მოახსენა. დატრიალდა მამაჩემი ვილა-ვილაკებთან და
უმაღლესი სასწავლებლის წინ დადგა ლაშქარი ძლიერთა ამა ქვეყნისა — ჩემი ნათესავ-ნაცნო-
ბებისა!

ქულა აღარ დამკლებია. უმაღლესში მოწყობა პირველად იმ „ვილაკებმა“ მომიღწევს:

აწი შენ ჩვენი ძმაცაი ხარო!

დიბლომის აღების შემდეგ, გადავწყვიტე, დამოუკიდებელი ცხოვრება დამეწყო, მაგრამ,

სულ მალე, იმ „ვილაკებმა“ თავში წამომარტყეს და საგანგებოდ გამაფრთხილეს, უჩვენოდ

ცხვირს წაიტეხო.

„ვილაკამ“ ასპირანტურა „დამამთავრებინა“!

„ვილაკამ“ სამუშაოზე „მომაწყო“!

„ვილაკამ“ ბინის ორდერი „გამიჩარხა“!

„ვილაკამ“ ცოლიც კი „შემართო“!

მერე იმ „ვილა-ვილაკებმა“ მოითათბირეს და თანამდებობა მომცეს, თან დააყოლეს:

ჩვენი კაცია! ჭკვიანი, ბატიოსანი ადამიანი გავზარდეთო!

მას შემდეგ ჩემი აღმზრდელ-დამფასებელნი შურდულივით მესვრიან სხვადასხვა ჯურის

კატუნებს: „დახმარე!“, „მოაწყვე!“, „დამამთავრებინე!“, „მიადებინე!“

არადა, სიყრმიდან როგორ ვოცნებობდი, როცა გავიზრდებოდი და დავვაჟკაცდებოდი,

ყველასგან დამოუკიდებლად მეცხოვრა, ჩემი გემოვნებით ჩამეცვა, ჩემი გემოვნებით მეჭამა,

ჩემი გემოვნებით შემერთო ცოლი, ჩემი გემოვნებით გავზარდა ბავშვები და ჩემი გემოვნებით

მემუშავა!..

იმ „ვილა-ვილაკებმა“ კი უპრინციპო რობოტად მაქციეს!

მერაბ ნიშარაძე

(საკონკურსო მასალებიდან)

ბარათები!.. ბარათები!..

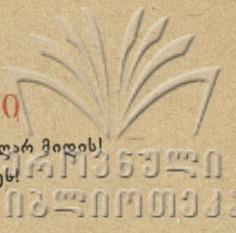
რა იქნება, ფული მქონდეს
ტომრებით და კალათებით, —
რომ ურნაში არ ჩავყარო
საქორწილო ბარათები?!
ნათვლამ, ნახვამ, გაცილებამ,
ქელეხმამ და სახლის ზურვამ —
ჯერ გამცალა ფულისაგან!..
მერე ტვინი გამიხურა!..
თუნდაც იყოს მეგობარი,
თუნდაც — ახლო ნათესავი, —
როცა უჭირს, მხოლოდ მაშინ
მოგადგება მნათესავით!
სავიზიტო ბარათს დაწერს.
ერთს კი არა, — ოთხასს, ხუთასს!..
დაგპატიყებს ოჯახით და
არ კითხულობს, ფული თუ გაქვს!
ის ბარათი მაინც მთლად მსპობს,
ზედ რომ ეტლის ვხედავ სურათს!..
შინ არა მაქვს პურის ფული,
სხვის ქორწილში თვალებს ვლულავ!
ხომ არ ფიქრობთ, ფულზე ვწევართ,
ან ხომ არ გვთვლით მოცილილებად?
ძმაო, ფული თუ არა გაქვს.
მიტხარ, რა გეჭორწილება?!
აბა, ქელეხს ნუ იკითხავთ
(ვის — ლხინი აქვს! ვის — ჭირი აქვს),
სხვას ვტირივარ, საკუთარი
თავი ველარ მიტირია!
წელში ერთი რამე მწყვეტს და,
ალბათ, მალე გამაგიყებს:
სამი კაცი რომ ქეიფობს,
კაციშვილი არ მპატიყებს!

ნ.ბ. ჯ. ლოლუასი

კომკავშირის თბილისის საქალაქო კომიტეტისა და შინაგან
საქმეთა ორგანოების მუშაკთა ამასწინანდელმა ერთობლივმა
რეიდმა გამოავლინა ახალგაზრდების ჯგუფი, რომელიც გა-
ურბის საზოგადოებრივად სასარგებლო შრომას.
შემოწმებულია შორის 160 ახალგაზრდას ჯიბეში დანა
აღმოაჩნდა.

— ჩანგლები მოგვითანე! დანები ჩვენ ვაქვს!

ნახევრადსერიოზული აზრები

- სიბერე ერთადერთი სტუმარია, რომელიც მოდის და აღარ მიდის!
- საუკვეთი საზარელ კვებას არ უნდა ნიშნავდეს!
- სიმართლეს პირში ეუბნებიან, სიცრუეს — ყურში!
- სიღვდრის დაწუნება ადვილია, თქმაც მძნელი!
- საპმის ნაცვლად, ენას წაიგდებს ხოლმე წინ!
- საგზური გვაქვს, ვეძებთ დასასვენებელ სახლს!
- სიცოცხლის სიმდიდრე სიბერეა!
- საბთის კარგი მუშაობა მისი პატრონის დამსახურება როდია!
- საპუტარი ძაღლიც რომ ველარ გიცნობს, ნაღდად ცხვირაწეული დადიხარ!
- ტვინს ძვალში რა უნდა? თავშია მისი ადგილი!
- ტვინიც ტანსაცმელივით უნდა იწმინდებოდეს პერიოდულად!
- ტემპერამენტი ყველაფერშია საჭირო, სიბრძნის გარდა!
- უძმრო ქალი სარია, ქმრიანი — ვაჟი!
- უთავბოლო სიყვარულმა იცის ალიმენტები!
- უშიშრო ცხოვრება ტირშიც შეიძლება გაატარო!

გიგა მახვილაძე

ნ. ბ. ბაბუნიშვილი

— შენი რა ჯიშია?
— კალხალიში!

საბჭოელის წიგნი უკეთესი

რუსთაველის გამზირზე მეგობარი შემომხვდა. ცოლ-შვილი აგარაკზე გაესტუმრებინა და შინ ბრუნდებოდა. ჩემი ნახვა ძალიან გაეხარა. როცა გაიგო, ოჯახი მეც აგარაკზე მყავდა, საიდუმლოდ გამანდო:

— დღეს ჩემთან ბიჭები იკრიბებიან! უსათუოდ მოდი! კარგი კახური ღვინო და ბატონის მწვადები მექნება! ჩუღურეთიდან მებრუნე კოლა ამომყავს!.. მოკლედ, საუცხოო დროს გავატარებთ!..

საღამოს მეგობარს ვესტუმრე. მეინახეებს ქეიფი ახალი დაწყებული ჰქონდათ. რახან დავაგვიანე, საჯარიმო ყანწი და ვაზა არ ამაცდინეს. შუალამე გადასული იქნებოდა, როცა მე და მებრუნე კოლა ჩვენი ძმაცაცის სადარბაზოში არღანზე „დამწვრისას“ ვუბერავდით. მერე ერთმანეთს დიდხანს ვუმტყიცეთ სიყვარული და გულაჩუყებულები დავცილდით...

ქუჩას ბარბაცით გაუყევი. ასოდე მეტრი არ მექნებოდა გავლილი, რომ ფეხის ხმა შემომესმა. უკან მოვიხედე, ჩქარი ნაბიჯით მანდილოსანი მიახლოვდებოდა.

— მიშველეთ! ხულიგნები მომდევნენ! — მომაძახა. მოსახვევიდან სამი ვეება ჩრდილი წამოიზარდა. ქალი ჩემს ზურგს ამოეფარა. მოგესხენებათ, მთვრალი კაცის ამბავი და ჩემკენ წამოსული მუტრუკებისაკენ გულდაგულ გავექანდი!..

ერთმა ხულიგანმა საყელოში ჩამავლო ხელი!.. მახსოვს, როგორ დაეშვა ჩემს მელოტ თავზე საზამთროსხელა მუშტი!.. მერე ფეხქვეშ ასფალტი გამომეცალა და საღდაც დავქანდი!..

გონს რომ მოვედი, ირგვლივ თავლისფერი ბურუსი იდგა, ამ ბურუსში

წითელსამკლავიანი რაზმელები ფუს-ფუსებდნენ!.. ზემოთ ავიხედე: თავზე ის მანდილოსანი მდგა, ამ ცოტა ხნის წინათ ავაზაკთა კლანჭებიდან რომ ვიხსენი! ქალი ტუჩებიდან სისხლს მწმენდდა!..

იმ ამბის შემდეგ ოთხმა დღემ განვლო. თითქოს, ყველაფერი დავიწყებას უნდა მისცემოდა, მაგრამ...

მეხუთე დღეს სამსახურში მდივანი გოგონა შემომეგება:

— პლატონ პანტელეიმონოვიჩ! ჩვენ ყველა ვამაყობთ თქვენი და ღრმად გითანაგრძნობთ! — თან ეშმაკურად ამიფრიალა გაზეთი ცხვირწინ. გაზეთი

ნ. ბ. კუცინი

— თუ ასე გააგრძელა იმ წყუღმა „ანონიმობა“, შტატის ბაზრდა მოგვიწევს!

ხელიდან გამოვტაცე. ჩემი ყურადღება მიიპყრო მესამე გვერდზე გამოქვეყნებულმა მსხვილსათაურიანმა წერილმა: „ღამის რაინდები და ის აჯნენ!“ მასში მოთხრობილი იყო, ღამით: როგორ დაესხნენ ხულიგნები ვინმე მოქ. პლატონ ლომიძეს და შეეცადნენ, შეურაცხყოფა მიეყენებინათ ქალისთვის, რომელიც მას ახლდა! წერდნენ, როგორ ვაუკაცურად იგერიებდა მოქ. ლომიძე მომხდურთ. „საბედნიეროდ, დროულად გამოჩნდნენ სახალხო რაზმელები, რომელთაც დიდხანს არ დააუოვნეს, ცხელ კვალს მისდიეს და „ღამის რაინდებს“ საკადრისი მიეწოდო!“ — ასე მთავრდებოდა წერილი.

გამუდმებით რეკავდა იმ დღეს ტელეფონის ზარი ჩემს სამუშაო ოთახში! ნაცნობ-უცნობები უაზრო შეკითხვებით თავს მამუზრებდნენ, ორაზროვანი ფრაზებით მამკობდნენ!.. მეორე საღამოს კი მოხდა ის, რასაც, საერთოდ, არ მოველოდი: ის-ის იყო, ტელეფონი გამოვრთე, დარაბები საიმედოდ დავხურე, კარები ყველა სისტემის საკეტით ჩავკეტე და ტელევიზორში ფეხბურთის საყურებლად მოვემზადე, რომ ჩემი კარი, თითქოს ორტონიანი ესპანური ხარი დაეტაკაო, ისეთი ძალით შემოინგრა და ოთახში გალომებულ-გავეფხვებული ჩემი მეორე ნახევარი — მთვარისა შემოიჭრა!..

— კურორტზე გამისტუმრე დასასვენებლად, ხომ?! დრო იხელთე და დღე რომ აღარ გეყო, ახლა ღამდამობითაც დაიწყე წანწალი, ხომ?! მე შენ გიჩვენებ!!!

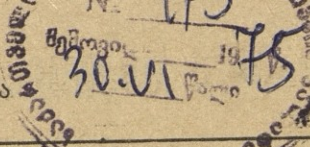
...და, რაც იმ ღამეს ხულიგნებმა დამაკლეს, ცოლმა მომიტავა!

თამაზ ჯიუჯვილი

ნახატი თემების ავტორები: მ. აბაშიძე, გ. ნიშნაინიძე, ნ. მაღალაშვილი, გ. კუცია, ზ. ბოლქვაძე, ზ. გეგაზაშვილი, ა. აღმაშვილი, გ. დომიძე.

საქართველოს
განათლების
მინისტრის
დანიშნულებული

ჭურჭლეულის შომატებულ ფასებში გაყიდვისათვის
მაღაზიის გამყიდველი ვ. ზ. მაჭაყარიას დაბატონ
რეზერვუალი და მიყვამულია სისხლის ხაზართლის ძაბუ
ბისებუაში იმავე მაღაზიის შუშა ვ. პ. სიჭინავა
რომელმაც გაყიდვადღეს მაჭაყარიასთან შეთან
ხმებით ფასდაზარალებით გასცა ხაქინელი, მოხსნილია
ხაშუშაოდან. ასევე მაღაზიის მუშაობისადმი სუსტი
კონტროლისათვის დავაგებულა თანამდებობიდან მოხ
სნილია მაღაზიის გამყ. ვ. ზ. ზეგოზია.

[illegible]

ქუტურის სახლის დირექციამ გვებახუბ: „...მხატ
ვარ-რეკლამიორი გ. ტერტუზოვი განთავსიუფ
თიბუთი: სამუშაოდან“.

ნაშუროდან წერილი მოვიდა. წერილის ავტორი აღნიშნავდა: „ნაშუროგზის“ შეუქმნა მოსახლეობა არ უწყევნებს შესაძლებლობის მომსახურების, არის ხშირი შემთხვევები ბინებში გაზის გამართვისა, რის გამოც დროული ონისმამება არ ტარდება. რედაქციამ წერილი ნაშურის რედაქციის ამისკომის გადაუგზავნა საილანაც ასეთი პასუხი მივიღეთ: „შემოქმედით წინადადება მოყვანილი ნაწილი ფაქტებისა დადასტურებულია მარტგულირებული სადგურის დაწინაებით იყ. ფაქტ ქალაქის მოსახლეობის მომსახურების შეფერხებისა, წერილის ავტორის ბინაში მართლაც დაგვიანებით იქნა შეკეთებული გაქურა.

புதிதாயிற்று

ხშირად გვესმის, რომ ვიზრდებით
თქვენს შემცვლელად, საიმედოდ!
ბავშვთა დღეა! შეიძლება,
ორი სიტყვა გაგიზღოდო?

შეთამაშდა უკვე ხელი:
ზოგის—ქამრით! ზოგის—სახრით!..
მანც რა გვსურს? ხუჭუჭთმიან
თაფლებს კედელს რატომ ვახლით?

იცით, ჩვენი „დღის წესრიგი“
გაიბერა!.. ლამის გასკდეს!..
დროს ოცნების, დროს თამაშის,
შინ თუ გარეთ, ყველა გვაკლებს!

ბურთისაკენ, მინდვრისაკენ
გვიჭირს კისრის მიბრუნება!
ფრთები ველარ მოვიქნიეთ, —
მაგიღებზე მიბმულებმა!

აქ—მუსიკა! იქ—ენები!
ვღვთავთ სიტყვებს ხვნეშა-ხვნეშით!
ვიწურებით, ვიჭყლიტებით
ამ „წრეების“ საწნახელში!

ხალიჩები, — მართალია, —
ფეხქვეშ უხვად გვიფენია,
მაგრამ ცაში, ჩვენს ნებაზე,
ლალად ველარ გვიფრენია!

ნუ იმღერთო, ნუ ირბენთო
(დაკუტდიოთ, ესე იგი!).
დაგვითმია! — დიდებს გქონდეთ
ამისთანა „დღის წესრიგი!“

ზაზა კაციაშვილი

სარედვენიო კოლეგია: ზ. გოლგოზაძე (პ/მგ. მიღიანი), ზ. კაციაშვილი, ჯ. ლოლუა, გ. ლომიძე, ნ. მაღალაშვილი (მხატვ. რედ.), ნიკიტიანი (მთ. რედ. მოთხოვნილი) გ. ფრცხვალაძე, თ. ველიძე. © საბირისა და რუმორის ჟურნალი „ნიანგი“.

ნაწილი (მთ. რაო მთაბილი) ბ. ფიცხლაძე, ი. ჯილიძე.

მთავარი რედაქტორი
ჟურალის გამაჟავებელი

[illegible]

4-1975

ნახ. პ. ლომიძისა

ნატოს წევრი ოთხი სახელმწიფოს — ბელგიის, ჰოლანდიის, დანიისა და ნორვეგიის თავდაცვის მინისტრებმა განიხილეს „სტრატეგიის“ სერიის მოძველებული ამერიკული ავიამანდგურების ახალი თვითმფრინავებით შეცვლის საკითხი. მინისტრებმა აირჩიეს „უფ-16“ მარკის თვითმფრინავი, რომელსაც, მათი აზრით, „უღაგო უპირატესობა“ აქვს სხვა სერიების ავიამანდგურებლებთან.

გაზეთებიდან

Индекс 76137

ახალი „სამთავრო“